

על קבר אשה עשירה

(גלית נפט לה)

ימים רבים האדמה לך פלטה אוצרות
משמני ארץ ונפט לך הקרו מערות;
ועתה זאת האדמה פצרה עליך פיה
ותבלע אותך בלי עתך עשירה עניה.
לא יועיל הון ביום עברה, לא ימלט את בעליו
לא יגאל רכוש אוספהו בקום המות עליו;
אך הצל יוכל מנשי משכחה איש טוב:
כי בצל הכסף והזהב יש צדקות לרוב.
ואת צדקות ונדיבות מאוצרותיך פזרת
ולתקים לך ציונים בתייך לא אתרת,
לכן בקחתך אל, רבקה! אל אמך האוהלה
שמה לא ימח ואחרתך בפיהם ירצו סלה.

(משלם זלמן גאלדבוים, "במבחר קברי" – ספר השירים)

אפיטף זה מבוסס על פסוקי תהילים (מט, יז-יח) אשר נהוג לאומרם גם בבית האבל: "אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו. כי לא כמותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו". פסוקים אלה מתארים את העושר והכבוד הגשמי כהבל משום שאין הם עומדים במבחן הזמן, שכן המוות חסר משוא פנים והופך עשירים לחסרי כל.